

Urodził się we Lwowie w roku 1904, tam ukończył szkołę podstawową i średnią oraz Uniwersytet Jana Kazimierza, uzyskując na nim w 1931 r. magisterium z filozofii w zakresie filologii polskiej.

Całe swoje życie poświęcił bibliotekarstwu, pracował m. in. w: Bibliotece Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie, Bibliotece UMCS w Lublinie, zespole bibliotek naukowych Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego, Bibliotece Uniwersytetu Warszawskiego oraz Bibliotece Narodowej, z której odszedł na emeryturę w stopniu st. kustosa dyplomowanego.

W okresie pracy w Bibliotece UW był równocześnie wykładowcą a następnie zastępcą profesora w Katedrze Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Warszawskiego.

Zawód bibliotekarza nadawał kierunek Jego pracom społecznym, był członkiem: Rady Naukowej Biblioteki Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu, Komisji Bibliografii i Bibliotekoznawstwa Wydziału I Nauk Filologicznych Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego oraz Komisji d/s Bibliotek Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Do chwili obecnej jest aktywnym członkiem SBP.

Działalność polityczna W. Skoczylasa wynikała z Jego przynależności, najpierw do PPS a od 1948 r. — do PZPR, w której pełnił dwukrotnie funkcję sekretarza POP.

Posiada 12 publikacji i udział w pracach redakcyjnych Biuletynu Informacyjnego Biblioteki Narodowej.

Za pracę zawodową i społeczną otrzymał: Srebrny Krzyż Zasługi, Medal X-lecia PRL, Złoty Krzyż Zasługi, odznakę „Zasłużony Działacz Kultury”, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Honorową Odznakę Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich.

Władysław Skoczylas

PIERWSZE LATA DZIAŁALNOŚCI BIBLIOTEKI UNIwersytetu MARIi CURIE SKŁODOWSKIEJ W LUBLINIE

Biblioteka UMCS od samego początku musiała pokonywać wiele trudności. Najwięcej kłopotów wynikało z braku odpowiednich pomieszczeń. Początkowo siedzibą biblioteki był lokal przy ul. Głowackiego 8. Skromne pomieszczenia o łącznej powierzchni 130 m musiały pomieścić pracowników biblioteki, czytelnię i magazyn książek.

W podobnej sytuacji lokalowej znajdował się cały, liczący 5 wydziałów uniwersytet, którego zakłady naukowe i sale wykładowe rozrzucone były na terenie niemal całego miasta, co było przyczyną wielu niewygód dla wykładowców i studentów.

Z biegiem lat sytuacja lokalowa biblioteki uległa pewnej, acz nieznacznej poprawie. I tak, otrzymała ona niewielki lokal w gmachu przy pl. Litewskim 5, w którym udało się urządzić czytelnię dla pracowników nauki i studentów a następnie pomieszczenie przy ul. Staszica, co pozwoliło zlikwidować lokal przy ul. Głowackiego, zbytnio oddalony od centrum miasta.

Inne kłopoty wynikały z trudności zaopatrzenia biblioteki w odpowiedni księgozbiór a zwłaszcza w podręczniki dla studentów. Okres — w którym powstały liczne, nowe uczelnie wyższe a ilość studentów z powodu udostępnienia studiów wyższych dla wszystkich chętnych wzrosła wielokrotnie w stosunku do lat przedwojennych — wymagał wielkiej ilości podręczników. Tymczasem nieliczne zakłady graficzne, po ogromnych zniszczeniach wojennych, mogły dostarczać książek o niewielkich nakładach, nie wystarczających dla potrzeb studiujących. Była to jedna z zasadniczych trudności, z jakimi zmagać się musiała biblioteka, ażeby zaspokoić potrzeby czytelników.

Niezależnie od kłopotów i trudności nękających bibliotekę były też osiągnięcia, do których zaliczyć należy między innymi zgromadzenie dużej ilości czasopism naukowych w różnych językach, które były nieodzowne

w pracach naukowców UMCS. Czasopisma rosyjskie dostarczane były przez ambasadę polską w Moskwie, zaś angielskie przez ambasadę w Londynie, British Council oraz przez instytucje polskie w Stanach Zjednoczonych. Dla orientacji czytelników opracowano i wydano drukiem z początkiem 1947 r. katalog czasopism znajdujących się w bibliotece. Katalog ten zawierał 51 tytułów czasopism w języku polskim, 90 w rosyjskim, 131 w angielskim oraz 25 tytułów czasopism w innych językach.

Powołana przez Senat Komisja Wydawnictw Naukowych rozpoczęła wydawanie Roczników UMCS (*Annales Universitatis UMCS*) i wymianę wydawnictw naukowych ze szkołami wyższymi i towarzystwami naukowymi na świecie. W ten sposób coraz więcej czasopism naukowych wpływało do Biura Wydawnictw, które przekazywało je częściowo do bibliotek zakładowych a częściowo do Biblioteki Głównej. Wobec ogromnego zapotrzebowania na czasopisma opracowano *Wykaz czasopism i wydawnictw ciągłych* znajdujących się w jej posiadaniu, który zawierał 1237 tytułów wydawnictw krajowych i zagranicznych. Wykaz ukazał się w 1951 r. staraniem pracowników biblioteki.

Najwięcej czasu poświęcono gromadzeniu zbiorów, co wiązało się z wieloma trudnościami, gdyż zdobywanie dzieł wydanych przed wojną a nieodzownych w sprawnie działającej bibliotece, nie było sprawą łatwą.

We wszystkich poczynaniach bibliotecznych „tamtych lat” nie zawiedli bibliotekarze, którzy z zapałem i ofiarnością wypełniali swoje, jakże trudne obowiązki. Warto dodać, że w latach 1946—1954 personel biblioteki liczył zaledwie od 6 do 12 pracowników.